

शतधन्यनंशतंअनंतानुसहतेधनुयस्यतंशतधन्यनं मध्यमपदलोपीसमासः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ पृषदाज्यं दधि मिश्रमाज्यं कस्यचिदर्थे पुत्रोत्पादनाय निर्मितं तत्पुवनाश्वेन पीतं तत्तोरुधिरयोगं विनापि
 तदुदरे गभो भवत् सपितुः पार्श्वं भित्वा निःसारितो देवैरित्याख्यायिकार्यो ब्रह्मचितः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अन्हा एकेन शतं पलानि व्यवर्धत द्वादशशतं पलानि व्यवर्धत द्वादशशतं पलानि व्यवर्धत एतावाने
 राजानं शतधन्यनं दिलीपं सत्यवादिनं ॥ ये पश्यन्सुमहात्मानं ते पि स्वर्गं जितो नराः ॥ ७८ ॥ त्रयः शब्दान् जीयते दिलीपस्य निवेशने ॥ स्वाध्यायघोषो ज्याघोषो दी
 यतामिति वै त्रयः ॥ ७९ ॥ सचेन्ममारस्तं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्पयथाः ॥ ८० ॥ मां धातारं यौवनाश्वं मृतं संजय शुश्रुम ॥ ये देवा
 मरुतो गभो भूषितुः पार्श्वं दपाहरन् ॥ ८१ ॥ सृष्टो यौवनाश्वस्य जठरे यो महात्मनः ॥ पृषदाज्यो द्रवः श्रीमांस्त्रिलोकविजयी नृपः ॥ ८२ ॥ यं दृष्ट्वा पितुरुत्संगेशयानं
 देव रूपिणं ॥ अन्योन्यमब्रुवन् देवाः कमयं धास्यतीति वै ॥ ८३ ॥ मामेव धास्यतीत्येवमिन्द्रोऽथाभ्युपपद्यत ॥ मां धातेति ततस्तस्य नाम च केशतक्रतुः ॥ ८४ ॥ तत
 स्तुपय सो धारां पुष्टिहेतोर्महात्मनः ॥ तस्यास्य यौवनाश्वस्य पाणि र्द्रस्य चास्त्रवत् ॥ ८५ ॥ तं पि बन्वाणि मिन्द्रस्य शतमन्हाव्यवर्धत ॥ स आसीद्वादशसमो द्वादशा
 हेनपार्थिवः ॥ ८६ ॥ तमिमं पृथिवी सर्वा एका न्हासमपद्यत ॥ धर्मात्मानं महात्मानं शूरं मिन्द्रसमं युधि ॥ ८७ ॥ यश्चांगारं तु नृपतिं मरुत्तमसितंगयं ॥ अंगं बृहद्रथं
 चैव मां धाता समरे जयत् ॥ ८८ ॥ यौवनाश्वो यदांगारं समरे प्रत्ययुध्यत ॥ विस्फुरिधनुषो देवाद्यौ रभे दीति मे निरे ॥ ८९ ॥ यत्र सूर्य उदेति स्म यत्र च प्रति तिष्ठति ॥
 सर्वतद्यौवनाश्वस्य मां धातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ९० ॥ अश्वमेधशतेनेष्वा राजसूयशतेन च ॥ अददद्रोहितामस्यान्वाहणेभ्यो विशांपते ॥ ९१ ॥ हैरण्यानं योजनो
 त्सेधानाय तान्दशयोजनं ॥ अतिरिक्तान् द्विजातिभ्यो व्यभजंस्वितरे जनाः ॥ ९२ ॥ सचेन्ममारस्तं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्पयथाः
 ॥ ९३ ॥ ययातिनाहुषं चैव मृतं संजय शुश्रुम ॥ यद्मां पृथिवीं कृत्स्नां विजित्य सहसागरां ॥ ९४ ॥ शम्यापातेनाभ्यतीया द्वे दीभिश्चित्रयन्महीम् ॥ इजानः क्रतुभि
 र्मुखैः पर्यगच्छद्दसुंधरां ॥ ९५ ॥ इष्वाक्रतुसहस्रेण वाजपेयशतेन च ॥ तर्पयामास विप्रैर्द्रांस्त्रिभिः कांचनपर्वतैः ॥ ९६ ॥ व्यूढेनासुरयुद्धेन हत्वा देतेयदानवा
 न् ॥ व्यभजत्पृथिवीं कृत्स्नां ययातिर्नहुषात्मजः ॥ ९७ ॥ अंत्येषु पुत्रान्निक्षिप्य यदुद्रुह्युपुरोगमान् ॥ पूरुराज्येभिषिच्यथाथ सदारः प्राविश हनं ॥ ९८ ॥

वप्रायेण पक्कस्य पुरुषस्य आरोभवति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ मत्स्यान् हैरण्यानानि तिसंबंधः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ शम्यास्थूलबुधः काष्ठदंढः सबलवता क्षिप्रो यावद्दूरं पतेत्तावान्देशः
 शम्यापातः तावतांतेरेण पुरः पुरोयज्ञवेदी कुर्वाणो वसुंधरां पर्यगच्छन् परित्यज्य समुद्रतीरं प्राप्नोति इत्यर्थः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ व्यभजत्पुत्रेभ्यो दत्तवान् ॥ ९७ ॥ यदुद्रुह्युपुरो गमान् ॥ ९८ ॥